



Zala Megyei Bíróság,
mint másodfokú bíróság
4.Mf.20010/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Vám és Pénzügyőrség Független Szakszervezete (1531 Budapest, Fivér u. 4/C.,
ügyintéző: Dr. jogtanácsos) által képviselt
szám alatti lakos (tartózkodási helye:)
felperesnek, Dr. jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség 1094
Budapest, Mester u. 7. szám alatti székelyű alperes ellen a Zalaegerszegi Munkaügyi
Bíróság előtt 1.M.583/2008 szám alatt **alacsonyabb beosztásba helyezés hatályon kívül
helyezése** iránt indított perében meghozott 7. sorszámú ítélet ellen a felperes által
előterjesztett fellebbezés elbírálása tárgyában megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson
meghozott

Í T É L E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és

- megállapítja, hogy az alperes 911. számú parancsa jogellenesen helyezte a felperest
segédnyomozó beosztásba, az I. besorolási osztály II. beosztási kategória 06 fizetési
fokozatába,

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül sorolja be a felperest 2008. március 16-i hatállyal
az I. besorolási osztály III. beosztási kategória 12. fizetési fokozatába.

A másodfokú bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak adóhatósági
felhívásra 7.000,- (hétezer) Ft feljegyzett kereseti és 12.000,- (tizenkettőezer) Ft feljegyzett
fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a felperes kereseti kérelmét, amely annak
megállapítására irányult, hogy a főtörzsszázlós rendfokozatú felperest az alperes a 911
számú parancsával 2008. március 16-i hatállyal jogellenesen sorolta be pénzügyőr hadnagyi
rendfokozattal az I. besorolási osztály II. beosztási kategória 06 fizetési fokozatába
segédnyomozó munkakörbe. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a Pénzügyi
és Számviteli Főiskola elvégzése után - kereseti állításával szemben - magasabb
rendfokozattal, magasabb osztályba és magasabb beosztásba került. Az alperes hivatásos
állományú tagjainak szolgálati viszonyával kapcsolatos egyes szabályokról rendelkező
15/1997. (V.18.) PM.r. (tov. R) 1. számú melléklete I. és II. besorolási osztályokat tartalmaz,
amelyek alapján a Hszt. 100. § /1/ bekezdésének tükrében az állapítható meg - fejtette ki az

elsőfokú bíróság - ,hogy a felperesnek a II. besorolási osztály III. beosztási kategóriájából az I. besorolási osztály II. beosztási kategóriájába történt besorolása nem jelent alacsonyabb beosztásba helyezést, különös tekintettel arra is, hogy magasabb besorolási osztályba is került. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az R. 7. § /3/ bekezdésében adott fogalom meghatározásból az következik, hogy a besorolási osztályok beosztási kategóriákból állnak, és a rendfokozatok a szolgálati beosztások szintjéhez igazodnak így a más besorolási osztályba történő kinevezés nem vonja maga után az osztályon belül meghatározott beosztási kategória változatlanóságát.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az ítélet megváltoztatásával a kereseti kérelmének való helytadást. Idézve a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról rendelkező 1996. évi XLIII. tv. (tov. Hszt.) 2. § s./ pontjában, valamint a R. 7. § /3/ bekezdésében a magasabb beosztás fogalmára adott meghatározást, kifejtette, hogy a felperes a peresített intézkedést követően is ugyan azt a munkát, ugyanabban az irodában és munkakörben, ugyanolyan hatás- és feladatkörrel valamint felelősséggel végzi mint korábban, azaz nem került az idézett jogszabályhelyeknek megfelelő magasabb beosztásba. A R. 1. számú melléklete alapján az is megállapítható, hogy a korábbi beosztása a III. kategóriába, míg az új beosztása a II. kategóriába, - tehát alacsonyabba - tartozik, ezért az alperes alacsonyabb beosztásba helyezte át.

A fellebbezési tárgyaláson a fellebbezését módosította, és kérte, hogy a másodfokú bíróság arra kötelezze az alperest, hogy 2008. március 16-tól december 31. napjáig az I. besorolási osztály III. beosztási kategóriájába, 12 fizetési fokozatba, nyomozói beosztásba, míg 2009. január 1. napjától ugyanebbe az beosztási kategóriába és fizetési osztályba, de vezető főnyomozói beosztásba helyezze át. Ezen kérelmét azzal indokolta, hogy a R-t 2009. január 1-i hatállyal a 44/2008. (XII.31.) PM.r. módosította és az egyes beosztásokban névváltozást is végrehajtott. Az alperes ez okból 2009. január 1. napja után az I. besorolási osztály II. beosztási kategóriájában kiemelt főnyomozónak nevezte ki, amely megfelel a 2008. december 31. napjáig hatályos és a felperes által sérelmezett segédnyomozói beosztásnak. Segédnyomozói beosztás a jogszabálymódosítást követően kizárólag a II. besorolási osztályban van, miként a nyomozói beosztás is, tehát megszűntek az egyes besorolási osztályokban az azonos beosztások.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Kiemelte, hogy a Hszt. előírásainak megfelelően járt el akkor is, amikor a magasabb besorolási osztályba helyezést követően e besorolási osztály legalacsonyabb beosztási kategóriájába és ott a legalacsonyabb fizetési fokozatba sorolta be a felperest.

A kereset megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az ítéletének indokolásában idézett jogszabályhelyek téves jogi értelmezése miatt téves álláspontra helyezkedett.

A felperes keresetét a sérelmezett intézkedés idején hatályos jogszabályok alapján kellett

elbírálni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Hszt. 100. § /1/ és /2/ bekezdésének helyes értelmezése alapján a felperes megalapozottan sérelmezte, hogy a felsőfokú végzettség megszerzését követően az alperes alacsonyabb beosztásba sorolta be. A kérelem elbírálásakor hatályos R. 1. számú melléklete I. és II. besorolási osztályai és ezeken belül az egyes munkakörök (beosztások) összevetése alapján megállapítható, hogy mindkettőben szerepelnek azonos beosztások is: helyi szinten a II. besorolási osztály III. beosztási kategóriájában nyomozói a II/II. alatt segédnyomozói, míg az I. besorolási osztály II. besorolási kategóriájába segédnyomozó és az I/III. alatt nyomozói munkakörök. E munkakörök (beosztások) megnevezése mellett a munkaköri feladatok is azonosak, csak az oda besorolt alkalmazott végzettsége tér el. Az R. 3. § /1/ bekezdés szerint a hivatásos állomány tagja attól függően sorolandó be az I. vagy a II. besorolási osztályba, hogy a besorolásakor milyen - középfokú vagy egyetemi vagy főiskolai - végzettséggel rendelkezik; tehát az I., vagy II. besorolási osztály alkalmazását az iskolai végzettség határozza meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint önmagában az R. 1. számú mellékletének az I. besorolási osztályában található beosztásokba történő besorolás nem jelent automatikusan magasabb beosztást is. Az e mellékletben megjelölt besorolási osztály nem azonos a beosztási kategóriával, ez okból az I. besorolási osztály nem tekinthető magasabb beosztásnak. A felperes az R. 3. § /2/ bekezdés a d./ pontjában megjelölt főiskolai végzettséget szerzett, ennek következménye volt az, hogy az R. 3. § /1/ bekezdés b./ pontja szerint a tiszti rendfokozattal rendszeresített I. besorolási osztályba volt kinevezendő. Ezt követően vizsgálendő a besorolási osztályon belüli besorolási kategória.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az R. 7. § /3/ bekezdésében a magasabb beosztásnak minősülő munkakör fogalmára adott meghatározásból is az következik, hogy az a munkakör minősül magasabb beosztásnak, amely magasabb beosztási kategóriába tartozik. A fogalommeghatározás „illetve” kötőszó utáni része a vezetői beosztásokra ad eltérő szabályt. Mivel a felperes nem vezetői beosztásban dolgozott, ezek a rendelkezések figyelmen kívül hagyandók. Nem irányadó tehát a felperesre, hogy magasabb az adott beosztásban elérhető rendfokozat. Tekintve, hogy a felperes esetében nem a II. besorolási osztályon belüli beosztási kategóriába (azaz magasabb beosztási kategóriába) történő átsorolásról van szó e jogszabályhely jelen jogvita elbírálása szempontjából egyébként sem irányadó, megjegyezve, hogy az R. 7. § /3/ bekezdéséből sem olvasható ki, hogy az I. besorolási osztályban a II. beosztási kategóriába tartozó segédnyomozói munkakör magasabb beosztás lenne a II. besorolási osztály III. beosztási kategóriájába tartozó nyomozói munkakörnél.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a becsatolt munkaköri leírások alátámasztják, hogy az I/II. kategóriába, illetve a II/II. kategóriába tartozó segédnyomozói és az I/III. kategóriába, illetve II/III. kategóriába tartozó nyomozói beosztás ugyanazokat a munkaköri feladatokat és hatásköröket öleli fel. Ebből következik, hogy az azonos feladatot ellátó személy az iskolai végzettségétől (és ezzel összefüggő rendfokozatától) függően tartozik az I., illetve II. besorolási osztályba. Az I. besorolási osztályba tartozó segédnyomozó (II. kategória) tehát alacsonyabb beosztás, mint a II. besorolási osztályba tartozó nyomozó (III. kategória).

A fentiekből következően a másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperest az alperes jogszerűen nem sorolhatta a I/III. kategóriába, segédnyomozói beosztásba, ugyanis a felperes eredeti besorolása a II/III. nyomozó munkakörnek felel meg. A felperes megalapozottan hivatkozott a pénzügyminiszternek (pénzügyőr hadnagy szolgálati panaszának elbírálása tárgyában) 2002. május 30-án hozott határozata indoklásában foglalt álláspontra, mely szerint az I. besorolási osztályba való kinevezés nem eredményez magasabb beosztást. Ebből az is következik, hogy a fizetési fokozatot a korábbi beosztásban eltöltött szolgálati idő figyelembe vételével kell megállapítani. A felperes esetében mivel nem került magasabb beosztásba - az alperesi érveléssel szemben - nem alkalmazható a Hszt. 101. § /1/ bekezdése (ti., hogy magasabb beosztásba való kinevezéskor a beosztásra meghatározott beosztási kategória legalacsonyabb fizetési fokozatába kell besorolni az érintett személyt).

A másodfokú bíróság a fentebb részletesen kifejtett indokai alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése szerint megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes 911. számú parancsa jogellenes volt, ezért 2008. március 16-i hatállyal az I. besorolási osztály III. beosztási kategória 12 fizetési fokozatába nyomozó munkakörbe köteles a felperest besorolni. Tekintettel arra, hogy a per tárgya a fent említett parancs volt, a besorolásokra irányadó későbbi jogszabályváltozás nem volt figyelembe vehető. (Azt az alperesnek a továbbiakban hivatalból alkalmaznia kell.)

A felperest a szakszervezet képviselte, a képviselettel kapcsolatos perviteli költséget nem igazolt, ezért pernyertessége ellenére a másodfokú bíróság a perköltségéről nem rendelkezett.

Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. § /3/ bekezdése alapján nem igazolta, hogy személyes illetékmentességre jogosult, ezért meghatározatlan perértéket alapul véve a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján - utalással a 6/1986. (VI.26.) IM.r. 3. § /3/ bekezdésére - kötelezte a másodfokú bíróság a feljegyzett kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére a pervesztes alperest.

Zalaegerszeg, 2009 március 20.

Dr. Csanádi Lajos sk.
a tanács elnöke

Dr. Vértényiné dr. Futó Gabriella sk.
előadó bírő

Dr. Beznicza Árpád sk.
bíró

| | |
|------------------------------------|---------------|
| ZALAEGERSZEGI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG | |
| Ügyvéd KEZDŐ IRATON: | |
| 2009 APR 20. | |
| Példány: _____ | Fizet: _____ |
| Melléklet: _____ | Köztük: _____ |
| Ügyszám: 14583/2008/ | 9 |
| Utóirat: _____ | |



A kiadmány hitelekül:

AK
irodakezelő